

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00324 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011. Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște. Notă: Plagiat semnalat în „* * *”. Dr Codruța Kovesi, precursora lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html . Ultima accesare: 3 mai 2016.
OA	BUNECI, Petre. Crimă organizată. Considerații privind grupul infracțional organizat. Simpozionul de Criminalistică organizat de Asociația Criminaliștilor din România și I.G.P.R, București. 2009. p. 27-29. Disponibil la: www.mpublic.ro/jurisprudenta/publicatii/crima_organizata.pdf . Ultima accesare: 23 mai 2016.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.017:10 – p.017:13	p.027:09 – p.027:12
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

CRIMĂ ORGANIZATĂ. CONSIDERAȚII PRIVIND GRUPUL INFRAȚIONAL ORGANIZAT

Petre BUNECI
Prof. univ. dr
Decanul Facultății de Drept
Universitatea Ecologică

Abstract

This article refers to some aspects concerning the organized crime in the view of Law no. 39/2003, and the concept of organized criminal group as presented rigorously, unambiguously and without possibilities of contradictory interpretations in article 2 of Law no. 39/2003, in comparison with the provisions contained in article 7 of Law no. 39/2003, which makes reference with general and undetermined character to the concept of support in any form of the organized criminal group, thus leaving room for different interpretations, fact that contravenes the principles of the ECHR under which the courts are obliged to apply a sole right and precise definitions.

We consider in this context that is imposed de lege ferenda the completion of article 7 paragraph 1 of Law no. 39/2003, in the sense of explicit description of the concrete ways to support the criminal group.

Keywords: organized crime, organized criminal group, support in any form.

Rezumat

Prezentul articol se referă la unele aspecte vizând crima organizată în accepțiunea Legii nr. 39/2003, cât și la conceptul de grup infracțional organizat astfel cum este prezentat în mod riguros, fără ambiguități și fără posibilități de interpretări contradictorii în art. 2 din Legea nr. 39/2003, în comparație cu dispozițiile cuprinse în art. 7 din Legea nr. 39/2003, care face referiri cu caracter nedeterminat și general la noțiunea de sprijinire sub orice formă a grupului infracțional organizat, lăsând astfel loc la interpretări diferite, fapt ce contravine principiilor CEDO potrivit cărora instanțele sunt obligate să aplice un drept unic și definiții precise.

Considerăm în acest context că se impune de lege ferenda completarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, în sensul descrierii explicite a modalităților concrete de sprijinire a grupului infracțional.

Cuvinte cheie: crimă organizată, grup infracțional organizat, sprijinire sub orice formă.

În accepțiunea Legii nr.39/2003 prin „crimă organizată” se înțelege activitățile desfășurate de orice grup constituit din cel puțin trei persoane, între care există raporturi ierarhice sau personale, care permit acestora să se îmbogățească sau să controleze teritorii, piețe ori sectoare ale vieții economice și sociale, interne sau străine, prin folosirea șantajului, intimidării, violenței ori coruperii, urmărind fie comiterea de infracțiuni, fie infiltrarea în economia reală.

Forma superioară de organizare a grupurilor de infractori se numește „mafie”, termen care a apărut în Italia după care s-a extins în multe țări ale lumii precum Franța, S.U.A., Columbia, Japonia, Mexic sau Rusia.

În Europa Centrală și de Est criminalitatea a atins cote alarmante cu deosebire în foste țări ce au aparținut Iugoslaviei, Albania și Bulgaria, forța crimei organizate fiind pusă în evidență prin influența deosebită în planul destabilizării situației interne care a cunoscut transformări esențiale prin trecerea de la economia centralizată la cea de piață și de la regimul politic autoritar la cel democratic.

Așa fiind, Mass-media occidentală a acordat în ultimul timp o atenție sporită extinderii organizațiilor de tip mafiot pe continentul european făcând remarcă potrivit căreia prăbușirea cortinei de fier a înlesnit nu numai liberalizarea legăturilor dintre persoanele fizice și organizațiile legale din vest și est, ci și dintre cele ilegale.

Referindu-ne la situația din România, trebuie făcută precizarea clară că ordinea civilă s-a degradat, că inflația a înregistrat un salt extraordinar și că în acest context criminalitatea a crescut alarmant, piața neagră fiind o prezență cotidiană aproape la vedere.

Deschiderea frontierelor în cadrul Uniunii Europene și circulația nestingherită între țările acesteia a facilitat mișcarea persoanelor și a mărfurilor, impulsționând piața liberă dar în același timp și criminalitatea.

Folosind forța financiară de care dispun, grupurile crimei organizate au penetrat mare parte din domeniile de activitate ale statului și au corupt oficialități politice și guvernamentale, situație în care autoritățile române au fost nevoite să intervină pentru combaterea fenomenului crimei organizate, legislativul adoptând importante acte normative dintre care enumerăm:

- Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr.143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri;
- Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție;
- Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane;
- Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală;
- Legea nr.656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor;
- Legea nr.682/2002 privind protecția martorilor.

Separat de acestea a fost adoptat un act normativ deosebit de important și anume Legea nr.39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, aceasta având la bază Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate.

Legea reglementează măsuri specifice de prevenire și combatere a criminalității organizate la nivel național și internațional, definind în art.2 lit.a noțiunea de grup infracțional organizat, în art.2 lit.b noțiunea de infracțiune gravă, ca apoi în art.2 lit.c să se refere la infracțiunile cu caracter transnațional săvârșite atât pe teritoriul unui stat cât și în afara teritoriului acestuia.

Potrivit art.2 lit.a din Legea nr.39/2003 „grupul infracțional organizat este acel grup structurat, format din trei sau mai multe persoane care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membri săi”.

Rezultă că, pentru a fi în prezența unui grup infracțional organizat este necesar a fi îndeplinite în mod cumulativ două condiții și anume:

- în primul rând, este necesar ca grupul să fie format din trei sau mai multe persoane și să funcționeze pe o anumită perioadă de timp și în mod coordonat (vezi revista dreptul nr.6/2004, pag.158)

Cu privire la modul coordonat de funcționare, este nevoie ca în cadrul grupului să existe o subordonare ierarhică, prestabilită, în sensul că trebuie prevăzut rolul fiecărui membru în parte în comiterea infracțiunii. De asemenea, caracterul coordonat presupune planificare, organizare, control cât și procurarea de instrumente, mijloace specifice, folosirea de combinații, etc.

- o a doua condiție esențială pentru existența grupului infracțional organizat, este aceea ca el să nu aibă un caracter ocazional, ci să fie constituit pe baza unui „studiu” prealabil care să aibă în vedere anumite calități, însușiri și specializări ale membrilor acestuia. În fapt, grupul trebuie să aibă o structură determinată, adică să aibă anumite componente cu sarcini complementare în realizarea activității infracționale, o așa zisă diviziune a muncii în cadrul unei ierarhii cu roluri prestabilite și reguli de comportare specifice unei unități structurate.

În art.7 din Legea nr.39/2003 se arată că se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi „inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea **sub orice formă** a unui astfel de grup”.

Analizând elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 7 alin. din Legea nr. 39/2003, arătăm că latura obiectivă a acesteia constă în acțiunea de a iniția și de a constitui un grup infracțional, fie de aderare sau sprijinire a acestuia. Constituirea implică asocierea și înțelegerea mai multor persoane în scopul de a fi înțea în timp și de a pregăti și organiza infracțiuni prevăzute de lege.

Inițierea presupune nu numai concepția, ci și activități de materializare a ideii, respectiv lămurire, întruniri, consfătuiri, planuri, etc.

Aderarea la grup se realizează prin exprimarea consimțământului expres al unei persoane de a face parte din structura infracțională, în timp ce sprijinirea grupului presupune furnizare de asistență, ajutor sau sfaturi în vederea săvârșirii infracțiunilor.

Sub aspectul laturii subiective, trebuie arătat că fapta este săvârșită cu intenție directă, aceasta trebuind să fie calificată de scop cel puțin din două considerente:

- persoana trebuie să știe și să fie de acord cu înființarea, aderarea, și sprijinirea grupului, știind că urmează a fi comise infracțiuni grave;
- trebuie să urmărească obținerea unor foloase sau avantaje materiale.

Referindu-se la noțiunea de grup infracțional organizat, legiuitorul l-a definit în mod riguros fără ambiguități, nelăsând posibilitatea unor interpretări contradictorii.

În schimb, textul cuprins în art. 1 din Legea nr. 39/2003, când face vorbire de sprijinirea sub orice formă a grupului infracțional organizat, fără a descrie modalitățile concrete ale acestuia așa cum a făcut în art. 2 lit. a din Legea nr.39/2003, are un caracter nedeterminat și general care lasă loc la interpretări diferite fiind prin excelență ambiguu.

Apreciem că această formulare încalcă dreptul părților la un proces echitabil, deoarece alimentează și autorizează un amestec inadmisibil al procedurilor penale cu cele cuprinse în legea specială, încălcând cerințele

imperative ale art. 21 alin. 3 din Constituție raportat la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind egalitatea de arme, contradictorialitatea, independența și imparțialitatea justiției cât și respectarea prezumției de nevinovăție.

Câtă vreme procesul penal este guvernat de principiul dreptului la un proces echitabil, considerăm că mențiunea cuprinsă în legea specială încalcă flagrant acest principiu cât și procedurile instituite în Convenția Europeană a Drepturilor Omului deoarece are un caracter ambiguu, lăsând loc la interpretări contradictorii de la caz la caz, ceea ce afectează grav principiul prezumției de nevinovăție.

Potrivit prevederilor Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a se evita derapajele, neconcordanțele și confuziile, este necesar ca instanțele naționale, cu ocazia judecării cauzelor cu care vor fi sesizate, să aplice un drept unic și definiții precise pentru a se realiza un proces echitabil într-un termen rezonabil. Această precizare a fost făcută prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 21.02.1975 în cauza Golder contra Regatului Unit, citată de M. Voicu în lucrarea sa intitulată „Protecția europeană a drepturilor omului. Teorie și jurisprudență, Editura Lumina Lex, București 2001, pag.130”.

Tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că în activitatea jurisdicțională principiul legalității impune judecătorului două obligații stricte: interpretarea strică a legii penale și interzicerea analogiei.

Legea penală este de strictă interpretare și ea nu poate fi analizată extensiv prin analogie în defavoarea inculpatului, fiind interzisă interpretarea „*in malam partem*”.

În acest context în literatura juridică, s-a făcut sublinierea clară că dat fiind locul important pe care îl ocupă într-o societate democratică dreptul la un proces echitabil, interpretarea ambiguă, generală sau neunitară este inadmisibilă deoarece nu corespunde obiectului și scopului acestuia și nici textului art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea M.Voicu op.cit., pag. 94).

Pentru considerentele expuse mai sus, apreciem că se impune *de lege ferenda* completarea dispozițiilor art.7 alin.1 din Legea nr.39/2003 în sensul de a se descrie explicit care sunt acele modalități concrete de sprijinire sub orice formă a grupului infracțional, astfel cum este definit în mod riguros și fără ambiguități grupul infracțional organizat în art.2 lit.a din Legea nr.39/2003.

În acest fel se răspunde exigențelor Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit cărora, în judecarea cauzelor cu care sunt sesizate instanțele naționale sunt obligate să aplice un drept unic și definiții precise pentru a se realiza un proces echitabil.